

ORGANISTA

Rok V

Luty 2002

38(39)

Wielkopostny Dzień Skupienia dla Organistów

Serdecznie zapraszamy wszystkie Siostry Organistki, Panie Organistki oraz Panów Organistów na Wielkopostny dzień skupienia, który będzie miał miejsce **2 marca 2002 roku (sobota) w Krakowie, w budynku Seminarium Duchownego ul. Podzamcze 8.**

- 10. 30 Przyjazd i zawiązanie wspólnoty
- 11. 00 Przygotowanie liturgii, wspólny śpiew
- 12. 00 Eucharystia
- 13. 00 Wykład nt. liturgii – ks. dr Józef Morawa (PAT)
- 13. 45 Obiad

Przypominamy, że obecność na dniu skupienia wszystkich Organistów jest obowiązkowa. Serdecznie więc zapraszamy i oczekujemy na spotkanie.

Komisja ds. Muzyki Kościelnej

Wielki Post

Właściwy walor Wielkiego Postu zasadza się na przygotowaniu całej wspólnoty Kościoła przez nawrócenie, gorliwe słuchanie Słowa Bożego i modlitwę, do przeżycia Świąt Wielkanocnych – Zmartwychwstania Pańskiego. Czas Wielkiego Postu dzielimy na dwie części. Okres pokutny - trwający do V niedzieli Wielkiego Postu oraz Okres pasyjny rozpoczynający się od poniedziałku po V niedzieli Postu, aż do Mszy św. Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek. Kiedy to wchodzimy w *Triduum Sacrum* - czyli trzy dni Paschy Chrystusa.

Okres pokutny oznacza najpierw powrót do wierności nakazom Ewangelii, tj. do porzucenia zła i czynienia dobra (czytania dni powszednich do IV niedzieli), a następnie pójścia za Chrystusem drogą umartwienia i Krzyża. Niedziele Wielkiego Postu ukazują na przykładzie samego Chrystusa: konieczność walki ze złem (I niedziela), chwałę jaką nas oczekuje przez krzyż do zwycięstwa (II niedziela) oraz w III – V niedziel w roku A – Chrystusowe dary Przymierza Chrztu (woda żywa, światło wiary, zmartwychwstanie i życie) – w roku B – drogę Chrystusa przez Mękę i Krzyż do Chwały Zmartwychwstania – w roku C – przebaczenie, odpowiedź Boga na nasze nawrócenie i pokutę. Śpiewy liturgiczne powinny więc pogłębić i utrwalić ducha pokuty, pomóc w nawróceniu każdego chrześcijanina do prawdy Ewangelii. Kolejne niedziele, zwłaszcza zaś Niedziela Palmowa – są ściśle związane z tematyką pasyjną. Wtedy to w sposób szczególny rozważamy treści Męki i Śmierci Chrystusa.

Przez cały czas Wielkiego Postu pieśni o tematyce pasyjnej śpiewać można i nawet należy na nabożeństwach Drogi Krzyżowej, Gorzkich Żalów, lub przed i po zakończeniu Mszy świętej.

ks. R. Tyrała

Sylwetki muzyków diecezji krakowskiej XX wieku - 2

+ Bolesław Wallek-Walewski

Urodził się 23 stycznia 1885 roku we Lwowie, a zmarł 9 kwietnia 1944 roku w Krakowie. Był kompozytorem, dyrygentem i pedagogiem. Kształcił się w *Galicyjskim Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego* we Lwowie, u prof. S. Niewiadomskiego oraz M. Sołtysa. A także w latach 1900-04 w Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie u prof. W. Żeleńskiego (teoria), prof. W. Barabasza (fortepian), J. Marso (śpiew). W latach 1904-15 był dyrygentem Chóru Akademickiego, w latach 1907-43 dyrygentem chóru kleryków seminarium xx. Misjonarzy na Stradomiu w Krakowie. W latach 1930-1933 wykładał kompozycję, a w 1910-1917 przedmioty teoretyczne w Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie.

+ ks. Władysław Wargowski

Urodził się 10 czerwca 1900 roku w Chrzanowie. Studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1918 - 1923. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1922 roku. Po święceniach był wikariuszem parafii w Czarnym Dunajcu w latach 1922 -1926. Od roku 1926 był wikariuszem w

królewskiej katedrze na Wawelu a następnie w 1929 jej kustoszem. Wtedy także rozwijał swą artystyczną działalność jako muzyk opiekując się chórem katedralnym, dla którego to chóru pisał liczne pieśni oraz pisał opracowania. Od roku 1926 był nauczycielem muzyki kościelnej w Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Krakowie. W latach 1926-1928 wykładał także liturgikę w Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie. Od 1926 roku aż do wybuchu II wojny światowej - do roku 1939 - był profesorem muzykologii kościelnej na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1939 roku wyjechał do Afryki. I pracował w stolicy Kenii - Nairobi do roku 1979. Następnie powrócił do Krakowa i tutaj zmarł 6 marca 1981 roku.

ks. R. Tyrała

Regulamin -1
uwagi ogólne

1. Czy wszyscy organiści w naszej Archidiecezji posiadają swój egzemplarz regulaminu? Jeżeli nie to proszę poprosić o ten egzemplarz księży proboszczów lub nabyć go w Komisji ds. Muzyki Kościelnej w Kurii Metropolitarnej.
2. Czy wszyscy organiści przestudiowali dokładnie jego tekst, wszystkie jego punkty ? Regulamin ten ma służyć harmonijnej współpracy ks. proboszcza z organistą dla dobra duchowego parafii.
3. Są w nim przedstawione prawa i obowiązki obu stron, których przestrzeganie jest warunkiem owocnej współpracy między parafianami i organistą jako animatorem śpiewu i muzyki kościelnej.
4. Mam nadzieję, że w najbliższym czasie podamy w niniejszym Biuletynie dokładne wskazówki w jaki sposób ustawić w parafii pozycję materialną organisty, aby była ona zgodna z Kodeksem pracy i wymogami Sprawiedliwości Społecznej obowiązującej w nauce społecznej Kościoła. Domaga się tego obowiązujący w naszej Ojczyźnie Konkordat oraz przemiany ustrojowe, jakie się w niej dokonują.
5. W razie wątpliwości prosimy o zwracanie się w sprawach niejasnych czy spornych do Komisji ds. Muzyki Kościelnej lub do księgowej w naszej Kurii Metropolitarnej.
6. W naszej Archidiecezji rozpoczęliśmy cykl kazań Katechizmowych dotyczących liturgii. Jest to również pomoc dla organistów, aby zgłębiając wiedzę z tej dziedziny coraz lepiej mogli służyć społeczności parafialnej.

7. Mam nadzieję, że do tego tematu też powrócimy w naszym Biuletynie dla organistów. Oprócz bowiem doskonalenia się w wykonywaniu śpiewu i muzyki kościelnej jest rzeczą konieczną, aby stale doskonalić się w dziedzinie liturgii.

ks. G. Cekiera

Zapraszamy do współtworzenia „Organisty”

Redakcja *Organisty* zaprasza wszystkich zainteresowanych do publikacji na łamach naszego pisma. Prosimy o kontakt: ks. R. Tyrała, ul. Kanonicza 3, 31-002 Kraków, tel./fax. (012) 422 91 99, e-mail: ryrala@diecezja.krakow.pl

Świętowanie niedzieli

Niedziela - *pierwszy dzień tygodnia, dzień Pański, ósmy dzień* - to najstarsze, oryginalne święto chrześcijańskie, które ma swoje źródło w wydarzeniu paschalnym. Jest ono cotygodniowym obchodem misterium paschalnego, w tym bowiem dniu wierni powinni schodzić się razem dla słuchania Słowa Bożego i uczestniczenia w Eucharystii, aby tak wspominać mękę, zmartwychwstanie i chwałę Pana Jezusa, i składać dziękczynienie Bogu, który ich odrodził przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa ku nadziei żywej (KL 106).

Niedziela, będąc dniem radosnego uczestnictwa w zbawczej tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, jest znakiem eschatologicznym, inicjacją radości wiecznej paschy. Udział w niedzielnej liturgii stanowi istotny element chrześcijańskiego życia, a troska o udział w niej całej wspólnoty należy do podstawowych zadań duszpasterskich. *By wierni z całego serca byli ulegli przykazaniu o święceniu dnia świątecznego i rozumieli powód, dla którego Kościół zwołuje ich co niedzielę na sprawowanie Eucharystii, trzeba im od samego początku nauczania chrześcijańskiego ukazywać i wpajać w świadomość niedzielę, jako pierwotny dzień świąteczny, żeby w nim zgromadzeni w jedno słuchali słowa Bożego i brali udział w tajemnicy paschalnej* (EM 25). Szczytem obchodu niedzieli jest Msza św. całej wspólnoty, jej przygotowaniem są **nieszpory sobotnie**, a dopełnieniem **nieszpory niedzielne**.

Podręcznik Służby Bożej, Kraków 1981